

(индульгенци), които ставатъ съ-
размѣрно съ това или онова извѣс-
тно богоугодно дѣло, това или онова
чтеніе на извѣстнѣхъ еднѣхъ молитвѣхъ.

Православно-вѣсточната църква
не вѣрва че е възможно, слѣдъ
смъртътъ, душата да заслужва
или не, слѣдователно да искупява
грѣховѣтъ си; (*) тя отхвърля,

---

*) Римскитѣ богословци явно
си противорѣчатъ единъ друго-
му като признаватъ че души-
тъ, слѣдъ смъртътъ, не могатъ да
иматъ никаквѣ заслуж, а въ
сѣщото время допусчатъ и иску-
пителны наказанія, имѣющыя,
сирѣчь, заслуж.